

**„Motywacja do nauki.
Jak odbudować ją u uczniów i uczennic po edukacji zdalnej?”
Materiały po webinarium**

Jakie wyzwania stoją przed nami na początku nowego roku szkolnego?¹

- Odbudowa motywacji uczennic i uczniów i pozytywnego stosunku do szkoły.
- Zapewnienie wsparcie psychologicznego uczniom i nauczycielom.
- Diagnoza różnic edukacyjnych pomiędzy uczniami i praca z klasą zróżnicowaną pod względem wiedzy i umiejętności przedmiotowych.
- Odpowiedź na zmienione oczekiwania nastolatków wobec szkoły.

Jakie warunki muszą zostać spełnione, by odbudować wewnętrzną motywację uczennic i uczniów do bycia i uczenia się w szkole?

- 1. Poczucie bezpieczeństwa i spokoju, rozpoznanie emocji, potrzeba bycia rozumianym.**
- 2. Potrzeba relacji (dobrych) z rówieśnikami i nauczycielami, poczucia wspólnoty.**
- 3. Potrzeba bycia wysłuchanym i poczucia wpływu.**
- 4. Potrzeba rozbudzenia ciekawości, bycia inspirowanym**

Proponujemy proste ćwiczenia, które sprawdzą się w każdym z tych obszarów. Większość z nich została przedstawiona przez Jolantę Łosowską, Marzenę Dąbrowską i Martę Floriewicz-Borkowską podczas webinarium, którego nagranie można obejrzeć tu:

<https://www.youtube.com/watch?v=WNgJgBpPHdc>

1. Jak rozpoznać emocje uczniów i zapewnić im poczucie bezpieczeństwa?

Potrzeba bezpieczeństwa jest najważniejszą, podstawową potrzebą każdego człowieka, warunkiem zdrowia, uczenia się, rozwoju, dobrego funkcjonowania i osiągania sukcesów w życiu.

- Co pomaga zaopiekować potrzebę poczucia bezpieczeństwa?
 - wnikliwa obserwacja zachowania uczniów w różnych sytuacjach (na lekcjach, na przerwie)
 - rozmowy z uczniami, z całym zespołem klasowym, dyskusje, debaty, praca z pytaniami
 - praca w parach, małych grupach
 - ankiety
 - skrzynki refleksji (w klasie bądź na korytarzu szkolnym).
 - włączanie uczniów do działań – wspólne wypracowanie tematyki GDW
 - strefa relaksu „mówiące tablice”
 - podnoszenie świadomości uczniów i wyjaśnianie, po co to robimy (np. testy diagnozujące, bez oceny – badamy, co wiedzą i na tym pracujemy)
 - zaufanie uczniom – samodzielność, odpowiedzialność (MK, OK)
 - spotkania ze specjalistami (psycholog, pedagog)

¹ Wyzwania zostały zdefiniowane w opracowaniu „Szkoła ponownie czy szkoła od nowa?”, w którym zaprezentowano wyniki badania przeprowadzonego wśród nauczycieli i uczniów w pierwszych dniach po powrocie do szkoły stacjonarnej. Raport można bezpłatnie pobrać ze strony https://ceo.org.pl/sites/default/files/szkola_ponownie_czy_szkola_od_nowa_publicacja_centrum_educacji_obywatelskiej_czerwiec2021.pdf.

- rozmowy z rodzicami
- Jak rozpoznać emocje? Proponowane metody pracy i pomoce:
 - Prawda/fałsz

Podziel kartkę na cztery obszary (dowolność, nie ingerujemy). Napisz 3 rzeczy o sobie, które są prawdziwe w dowolnych polach. Napisz 1 rzecz, która nie jest prawdziwa. Podejdźcie do siebie, porozmawiajcie ze sobą – spróbujcie zgadnąć, która informacja jest nieprawdziwa, porozmawiajcie też o tych prawdziwych, postarajcie się dotrzeć do różnych osób. Czas zależy od liczebności zespołu klasowego.

prawda	prawda
prawda	fałsz

- Gra na emocjach
 - Karty metaforyczne (<https://f-v.pl/karty/>) / dixit (<https://print-and-play.asmodee.fun/dixit/>) / coachingowe / karty supermocy
 - Termometr uczuć
 - Mapy emocji
 - Kostki emocji
 - Zabawy z lustrem
 - Historyjki obrazkowe/filmiki/bajki terapeutyczne/przypowieści
 - Karty emocji
 - Koło emocji
 - Koło refleksji
 - Rundki w kole – klasowe rytuały
 - Refleksje uczniowskie
- Jak wspierać ucznia, który przeżywa trudne emocje?

Akceptacja tego, co uczeń przeżywa, bez oceny.

Okazanie empatii, czyli próba zrozumienia tego, co czuje.

Nazwanie trudnych emocji – pozwala na ich oswojenie i zmniejszenie napięcia.

Zapewnienie bezpieczeństwa – w przypadku, kiedy może ono sobie lub komuś innemu zrobić krzywdę.

Towarzyszące milczenie – jestem przy Tobie.

Wzięcie odpowiedzialności za swoje decyzje.

Szanowanie emocji – czyli pozwolenie mu na przeżywanie emocji, co daje mu świadomość samego siebie.

Zdania, które pomagają wspierać dziecko:

Widzę, że jesteś zdenerwowany/a.

Słyszę, że trudno jest Ci się z tym pogodzić.

Rozumiem, jak to jest dla Ciebie ważne.

Rozumiem, że miałeś wielką ochotę na...

Chodzi o to, że tak bardzo chciałeś to mieć, rozumiem.

Słyszę, że masz inne zdanie.

- Wykorzystanie filmu w rozmowach o emocjach

Sprawdzona metoda unaocznienia problemu oraz zdystansowania się od niego poprzez obserwację postaw/działań osób fikcyjnych. Zapewnia poczucie bezpieczeństwa, a jednocześnie diagnozuje emocje w sposób anonimowy – tak, by każdy mógł przekazać informacje o tym, z jakimi emocjami się mierzy (również wtedy, gdy nie chce się tym dzielić z koleżankami i kolegami w klasie). Uczeń może zdystansować się do swojego problemu, zobaczyć rozwiązanie lub też zyskać je podczas rozmowy.

- Kto zabrał mój ser? <https://www.youtube.com/watch?v=gYDlyZF9etM>

O emocjach, które towarzyszą zmianie. Przechodzenie przez zmianę to proces składający się z kilku etapów. Zależnie od samej zmiany, od poczucia własnej wartości, od samoświadomości, poszczególne jego okresy mogą trwać dłużej bądź krócej, jednak trzeba przez nie przejść. Co zrobić, żeby oswoić swój lęk przed zmianą?

Pytanie przed projekcją filmu: *Jakie uczucia towarzyszyły każdej z postaci po stracie sera?*

Pytanie po omówieniu tej części filmu (projekcja do 4:52 minuty): *Jak myślicie, co później mogło się wydarzyć?*

Pytanie po projekcji całego filmu: *Czy wasze przypuszczenia się sprawdziły? Jaką macie refleksję po obejrzeniu tego filmu? Czy edukacja stacjonarna mogłaby być „serem”?*

- Alike https://www.youtube.com/watch?v=PDHlyrfMI_U

To bardzo wzruszająca animacja o tym, jak często tracimy umiejętność cieszenia drobnymi, codziennymi sprawami i jesteśmy wtłoczeni w rutynowe zadania. Film ten jest doskonałym materiałem do tego, by pomówić o: kreatywności, rutynie dnia codziennego, relacjach i uczuciach, marzeniach i pasjach, o tym, jak “zaraźliwe” bywają pasje oraz emocje drugiej osoby i jak ważne jest ich poszanowanie.

Przykładowy scenariusz:

Praca w parach: osoba A to kolor żółty (syn), a osoba B to kolor niebieski (ojciec).

Podczas projekcji filmu (do 5:40 minuty), uczniowie i uczennice próbują odpowiedzieć na pytania dotyczące ich postaci:

Kim jesteś?

Ile masz lat?

Co robisz? Jaka jest twoja praca?

Gdzie mieszkasz?

Co lubisz robić?

Jak wygląda twój dzień?

Jaki jesteś?

Po projekcji uczniowie w parach odpowiadają na pytania, a następnie zastanawiają się, co może się wydarzyć w filmie. Przedstawiają swoje pomysły na forum. Po zebraniu pomysłów można jeszcze zapytać o rolę skrzyпка w filmie. Dlaczego zniknął?

Po odtworzeniu filmu do końca pytamy uczniów, jak się czują i co myślą. Możemy zwrócić uwagę na kolor postaci - co się z nim działo?

- Rozmowa indywidualna

Zasady rozmowy indywidualnej z uczniem/uczennicą o emocjach:

- nastaw się na aktywne, uważne słuchanie
- powiedz uczennicy/uczniowi o dyskrecji
- okaż ciepło i akceptację
- odzwierciedlaj (dostosuj się do jego sposobu mówienia, siedzenia, itp.)
- zadawaj pytania ułatwiające nawiązanie kontaktu
- unikaj zbyt wielu pytań dociekliwych
- nie oceniaj ucznia/uczennicy, ani zdarzeń, które ci przedstawia
- nie podważaj jego wypowiedzi
- nazywaj uczucia uczennicy/ucznia
- nie wyręczaj ucznia/uczennicy
- pokaż uczniowi/uczennicy jego mocne strony, dowartościuj.

Przykładowe pytania:

Jak się czułaś/eś podczas ...?

Po czym poznałaś/eś, ...?

Co sprawiło, że miałaś/eś wrażenie bycia ...?

Co ci przeszkadzało?

Co cię zachęcało do ...?

Po czym poznajesz, że ...?

Co ułatwiało tobie...?

Co tobie utrudniało ...?

Jakie było optymalne rozwiązanie?

Co to znaczy, według ciebie, ...?

Od kiedy zaczniesz?

Do kiedy chcesz to osiągnąć ...?

Po co chcesz to zrobić?

Co powoduje, że... ?

Co miałbym/ miałabym zrobić, żeby ci pomóc?

- Oswojenie emocji poprzez uczłowieczenie emocji - wykorzystanie elementów design thinking i tworzenie z uczniami i uczennicami persony emocji - to wyzwala chęć mówienia i otwiera na różne perspektywy, a nam umożliwia lepszą obserwację młodych ludzi.
- Warto zadbać o relaks poprzez spokojne oddychanie <https://www.calm.com/breathe>

2. Jak odbudować pozytywne relacje rówieśnicze oraz relacje pomiędzy uczniami a nauczycielami?

Przykłady gier służących budowaniu relacji rówieśniczych:

- Budowanie wieży

Przygotowanie: 20 nitek makaronu spaghetti, 1 metr taśmy malarskiej, 1 metr sznurka, 1 duża pianka, nożyczki.

Zadanie: Zadaniem grupy jest zbudowanie jak najwyższej konstrukcji z makaronu, taśmy klejącej, sznurka, która ma utrzymać dużą, słodką piankę marshmallow i musi samodzielnie ustać po zakończeniu zadania przez przynajmniej 60 sekund.

Modyfikacje gry: Budowanie wieży : „Jak wspólnie zagrać- budowanie wieży”.

https://globalna.ceo.org.pl/sites/globalna.ceo.org.pl/files/budujemy_wieze.pdf

- Pole minowe - szwedzka gra integracyjna

Przygotowanie: Należy przygotować planszę o wymiarach 8x8. Pola muszą być na tyle duże, by można było zmieścić na nich złączone stopy. Prowadzący grę opracowuje schemat jednej bezpiecznej drogi, po której należy poruszać się tylko przód – tył i lewo – prawo. Nie wolno przechodzić „na skos”.

Zadanie: Zadaniem grupy jest przedostać się w najszerszym składzie na drugą stronę pola minowego. Uczestnicy przechodzą przez planszę z zamkniętymi oczami – muszą być prowadzeni przez kogoś z jednej lub drugiej strony pola minowego.

Modyfikacja gry:

Przygotowanie: Na obszernym terenie, najlepiej na świeżym powietrzu, rozkładamy różne przedmioty np. figury. Dodatkowo układamy kartki papieru A4 w losowo wybranych miejscach oraz ustalamy miejsce startu i metę. W drużynach tworzymy dwie grupy. Osoby z pierwszej grupy z zasłoniętymi oczami ustawiają się gęśią trzymając ręce na barkach lub dowolnie trzymając się za ręce, zaś z drugiej (mniejszej) stoją poza wyznaczonym terenem zabawy.

Zadanie: Zadaniem grupy stojącej poza terenem jest werbalne poinstruowanie ekipy z zawiązanymi oczyma w taki sposób, by zebrała jak najwięcej figur i dotarła do mety. Oczywiście nie może przy tym wpaść na minę (kartkę papieru). Punkty przyznawane są za liczbę zdobytych figur, jak i za czas dotarcia.

- Bez użycia słów - możliwości

Zadanie: Zadaniem drużyny jest wymyślenie jak największej liczby możliwych zastosowań danego przedmiotu. Im kreatywniej tym lepiej, ale każde zastosowanie powinno być uzasadnione. Po krótkim czasie przygotowań drużyny po kolei przedstawiają w formie kalamburów (pokazują bez użycia słów) wymyślone przez siebie zastosowania. Zadaniem pozostałych członków ekipy jest odgadnięcie danego zastosowania. Można realizować tę grę tylko dla zabawy lub na zasadzie rywalizacji, wtedy np. każde odgadnięcie to punkt dla drużyny, która pokazuje i dla ekipy która zgadła.

- Aktywność grupowa w kontekście budowania zespołu. Omówienie na bazie materiałów zamieszczonych na dysku (to może być jeden). Taką kartę pracy też można dostosować pod przedmiot:

https://drive.google.com/file/d/19E9CW-BIYrgD28QrWe62IJgN70OY36I_/view

- BINGO na dobry początek po wakacyjnym czasie, w którym może wziąć udział także – nauczyciel/ka:

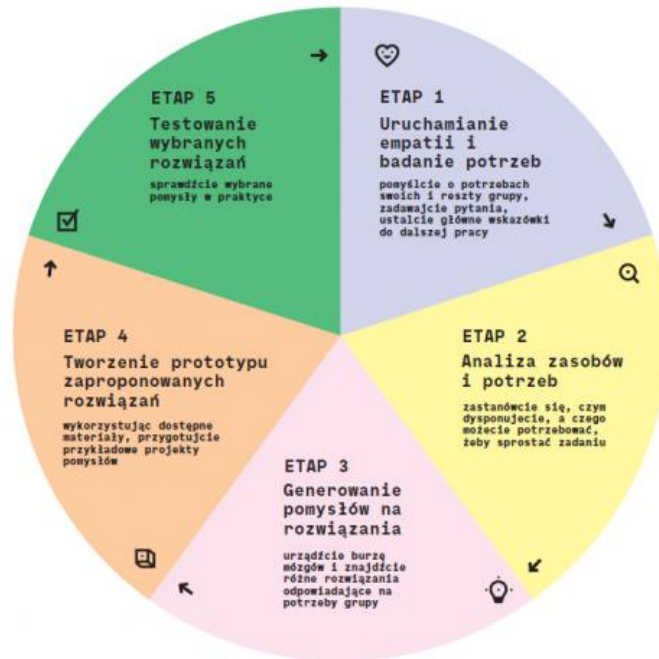
https://drive.google.com/file/d/1E3NqvWUW_MDDys9Izg1m-RAHb3iWWKuJ/view?usp=drivesdk

3. Jak zapewnić uczniom poczucie bycia słuchanym i poczucie współdecydowania o tym, co dzieje się w szkole?

Co my, nauczyciele i nauczycielki, możemy w tym kontekście zrobić?

- Wysłuchać uczniów i uczennice, czyli podsumować miniony rok nauki - co im się udało, co nie, zapytać co im się szczególnie podobało lub nie w naszych lekcjach/ działaniach. Warto stworzyć przestrzeń do wypowiedzania się lub anonimowo, wykorzystując np. kolorowe karteczki, nearpod, answergarden.
- Warto umożliwić współdecydowanie: PYTANIA KLUCZOWE: *Na co macie wpływ w szkole/ na naszym przedmiocie - co myślicie? Na co chcielibyście mieć wpływ? - pomysły* (to można zrobić, pracując w grupie, jednocześnie wzmacniając relacje), *Jak lubicie się uczyć? Czego nie lubicie? Co sprawia wam trudność?*
- Współdecydowanie od strony nauczyciela - na ile chcę oddać współdecydowanie uczniom? Tu warto zastosować refleksję własną/ autorefleksję - co mogę im oddać i w jakim zakresie mogę się na to zgodzić? Można sobie zrobić listę i potem dać uczniom ramy wyboru - to MUSI być decyzja zgodna też z podejściem nauczyciela.
- Karta pracy 1 „Chcę mniej, chcę więcej” dla ucznia i nauczyciela <https://drive.google.com/file/d/1YvaoXGe73LogDI2HWKcNj3mfzAYtIhoA/view?usp=sharing>
- Karta pracy 2 „Tworzenie kontraktu przedmiotowego inaczej” - nauczyciel nie narzuca, a wspólnie z uczniami, przez losowanie pytań i wspólne odpowiedzi, ustala zasady <https://drive.google.com/file/d/13jeN6FH9naZfoED4qOecKNBpp7Tos2g6/view?usp=sharing>
- Karta pracy 3 „Macierz wpływu i wysiłku” - narzędzie analizy pomysłów, wygenerowanych wcześniej podczas burzy mózgów. <https://drive.google.com/file/d/1zrtrFOQnHFRUKo9W0U2WB-H6aRGNPI6s/view?usp=sharing>
- Nearpod (www.nearpod.com) - gromadzenie pomysłów, na przykład na wycieczkę lub tematy godzin wychowawczych, i jednoczesne głosowanie z wykorzystaniem serduszek. Aplikacja pozwala na szybkie reakcje i analizę aktywności w czasie rzeczywistym. Stacjonarnie można wykorzystać kolorowe karteczki oraz metodę trzech kropek.
- Desing Thinking to metoda, której efektem są innowacyjne rozwiązania. Źródłem innowacji jest odkrycie i głębokie zrozumienie potrzeb osób, dla których projektujemy rozwiązania. Metoda doskonale sprawdza się do rozwiązywania złożonych i niejednoznacznych problemów, wszędzie tam, gdzie istnieje możliwość wygenerowania kilku alternatywnych rozwiązań.

Koło Design Thinking

Przykładowe WYZWANIE:

Stwórzmy wymarzoną salę lekcyjną.

Po realizacji:

„Jestem zadowolona z pracy nad przestrzenią, każdy miał udział w jej budowaniu”.

„Bardzo fajnie, przede wszystkim jest czysto oraz bardzo miło się pracuje w nowej sali. Zrobiło się dużo przestrzeni, której każdy potrzebował. Jestem zadowolona z tego, że wszyscy byli zaangażowani w ustawianie mebli.”

4. Jak rozbudzić ciekawość uczniów i chęć do uczenia się?

Możemy rozbudzać ciekawość uczniów i uczennic i chęć do uczenia się np. poprzez:

- Kreatywny początek lekcji: podanie tematu przez breaking news - generator cyfrowy online, który rozbudza kreatywność uczniów i pobudza ich do myślenia poprzez zaskoczenie (www.breakyourownnews.com)
- Budowanie poczucia własnej skuteczności uczniów poprzez uwidacznianie progresu wiedzy i umiejętności.
- refleksja, np. w formie pytań/ zdań niedokończonych:

Nauczyłem się/ nauczyłam się...

Aby się tego nauczyć potrzebuję...

Zaczynam się zastanawiać...

Zaskoczyło mnie, że...

Jak się tego nauczyłeś?

Co potrafisz, a co chcesz doskonalić?

Skąd wiesz, że to potrafisz?

Co zrobisz, żeby opanować ten materiał?

- WCN - wiem, czego chciałbym się dowiedzieć , nauczyłem się/nauczyłam się

WCN		
CO WIEMY ?	CO ODCZUŁIŚMY/ŚLISZMY/INTERESUJESZ SIĘ ?	CZEGO SIĘ NAUCZYLIŚMY ?

Pierwszą kolumnę tabelki uczniowie wypełniają na początku poznawania tematu, drugą w trakcie lub też na początku, a trzecią pod koniec – jako podsumowanie.

- Pokazywanie uczniom i uczennicom, jak włożony przez nich wysiłek owocuje, czyli np. sami odkrywają pojęcia i lepiej rozumieją zagadnienia (wnioskowanie, definiowanie pojęć - rutyny myślenia (WZM), pytania, symulacje.
- WZM - narzędzie myślenia krytycznego, które pomaga w operowaniu wiedzą na poziomie faktów i ich interpretacji oraz uczy stawiania pytań. Często wykorzystywane jest w odniesieniu do ilustracji, zdjęcia, filmu, sytuacji obserwowanej na żywo. Polega na dokończeniu stwierdzeń rozpoczynających się od słów: Widzę... Myślę... Zastanawiam się...

Widzę - oddaje zaobserwowane fakty

Myślę - odzwierciedla myślenie na temat tego, co widzę, pozwala na interpretację faktów.

Zastanawiam się - pozwala na stawianie pytań dotyczących zauważonych faktów i sformułowanych myśli, odnajdywanie i rozpoznawanie interesujących wątków i aspektów.

- Pytania:

Co myślisz o....?

Skąd wiesz, że...?

Dlaczego tak myślisz?

Jakie są dowody, że...?

Skąd bierzesz pewność, że...?

Czy tak jest zawsze, że...?

Czy jest jakiś inny sposób (powód, pomysł) na to, by...?

Co się stanie, jeśli...?

Co będzie, jeżeli nie...?

Jaki inny przykład....?

Co byś zrobił/pomyślał, gdyby...?

W jaki sposób możemy pomóc w rozwiązaniu problemu...?

Dlaczego sądzisz, że ...?

Czy mam rację myśląc, że ...?

W jakich warunkach prawdziwe jest, że...?

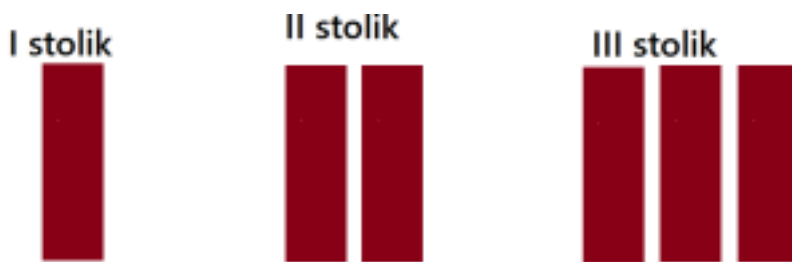
- Eksperymentowanie, symulacje, np. równanie okręgu z zastosowaniem Geogebry.

1. Jak obliczyć odległość punktu od początku układu współrzędnych?
2. Jak obliczyć odległość dowolnego punktu od początku układu współrzędnych?
3. Jak leżą punkty, które od początku układu współrzędnych w takiej samej odległości? Zaproponuj wzór.
4. Jak zmienia się równanie okręgu, jeżeli środkiem nie będzie początek układu współrzędnych?
 - Promowanie współpracy i pracy zespołowej, np. wspólne rozwiązywanie problemów.

Zadanie z czekoladkami: W klasie są trzy stoliki, przy czym na pierwszym jest jedna, na drugim dwie, zaś na trzecim trzy czekoladki. Przed klasą stoi nieskończona liczba osób. Każda osoba (wchodzą pojedynczo), która wejdzie do klasy wybiera ten stolik, przy którym otrzyma największą część czekolady.

Pytania:

1. Przy którym stoliku usiądzie siódma osoba?
2. Przy którym stoliku usiądzie 12 osoba?
3. Przy którym stoliku usiądzie 21 osoba?
4. Przy którym stoliku usiądzie 99 osoba?
5. Przy którym stoliku usiądzie n - ta osoba?

- Pokazywanie uczniom zastosowania tego, czego się uczą.

Zadania, które konstruujemy, mogą pokazywać praktyczność poznanej wiedzy. Można zamodelować na zajęciach pracę z takim zadaniem i poprosić o ułożenie własnego.

Zadania mogą dotyczyć:

- zainteresowań uczniów, np. rzut piłką a parabola, zadania ze statystyki - najbliższego środowiska uczniów,
- zadanie nauczyciela: funkcje trygonometryczne a Most im. Legionów Piłsudskiego w Płocku:
 1. Co możesz obliczyć?
 2. Jaki jest kąt między niższym a wyższym przyczółkiem ?

Zgłoś się do programów Centrum Edukacji Obywatelskiej na rok szkolny 2021/2022!

Nauczycielko, Nauczycielu!

programy, szkolenia oraz inne nasze inicjatywy, z których możecie skorzystać w nowym roku szkolnym, przygotowaliśmy tak, aby:

- angażowały uczniów i uczennice w naukę (po dłuższej przerwie),
- pomagały w tworzeniu środowiska sprzyjającego uczeniu się,
- wyzwalały w młodych ludziach radość, energię i entuzjazm do działania,
- sprzyjały odbudowywaniu szkolnej wspólnoty (m.in. po edukacji zdalnej),
- wspierały we wprowadzaniu na lekcje tematów dotyczących otaczającej rzeczywistości.

Nasze wsparcie sprawdzi się zarówno w szkołach małych, wiejskich, jak i w tych, które znajdują się w dużych miastach (w ofercie znajduje się także program skierowany młodzieżowych ośrodkach socjoterapii, ośrodkach wychowawczych i szkołach branżowych!). Stawiamy na przyjazne materiały oraz praktyczne wskazówki i rozwiązania. Współpraca z Centrum Edukacji Obywatelskiej jest możliwa niezależnie od warunków pracy szkoły (stacjonarnych, hybrydowych lub zdalnych).

O udziale decyduje kolejność zgłoszeń, dlatego zachęcamy do zapisów już dziś!

Więcej na: www.ceo.org.pl/rekrutacja

Poleć swojemu dyrektorowi/ce nasze warsztaty dla całej rady pedagogicznej!

Nasze warsztaty dla rad pedagogicznych oraz kursy internetowe dla nauczycieli pomogą w tworzeniu w szkole środowiska sprzyjającego uczeniu się, dającego poczucie bezpieczeństwa, wyzwalającego pasję i entuzjazm do działania oraz odpornego na zmiany w trybie nauczania.

Więcej na: www.ceo.org.pl/warsztaty

O Centrum Edukacji Obywatelskiej

Jesteśmy największą edukacyjną organizacją pozarządową w Polsce. Przy naszym wsparciu nauczycielki i nauczyciele wprowadzają do szkoły metody nauczania i tematy, dzięki którym uczennice i uczniowie angażują się w swoją edukację i lepiej radzą sobie z wyzwaniami współczesnego świata.

Prowadzimy programy, które rozwijają wiarę we własne możliwości, otwartość oraz krytyczne myślenie, uczą współpracy i odpowiedzialności, zachęcają do zaangażowania w życie publiczne i działania na rzecz innych. Proponowane rozwiązania opieramy na ponad 25-letnim doświadczeniu, wiedzy eksperckiej i współpracy z praktykami. Z naszego wsparcia korzysta rocznie około 20 tysięcy nauczycielek i nauczycieli oraz dyrekcje kilku tysięcy szkół z całej Polski.

Więcej na: www.ceo.org.pl